

א ב י ב ה (לפי) ב ג - ח ל ג.

ללוודרכם הגמוני באפריל 1942, לאחר שאזור פפת אום, אשר בר-אריגנו חברי מטבח'ן (ברית חלוצים דמיים) ואנרי בchaperaה חלאויה, הוכרז כאחוור ליהודים. לוודרכם הגיעו לי מקום מקומם בקלהם מעט שלא הבהיר את האנשיים שם, גם לא את אלה שרגבגו את המחרמת. אך בכוון הרום - הוועדרתו אף כו-ם. תוך מהלך'ם המשאיב שבחחלהם מקרים המחייבו החברר שאיזנג'ן בראים כירודיה ומחולתי בעכורה פסילה במחורתה.

באפריל 1943, צוירית חמודאה זהות נזורהית, הקבירה אוטרי אמחמרת לדורדרם. האמורת ריהם זוקמה אז שם לדירה נקייה מוחדר טעמו גדר שרשומה, דירה מהפשת אנטגינה זו לפחותי התנוראה, הן לנדרדים שרוכבגו בה זמןיהם עד שירמאנא להם מחבוא של מטבח וגם לאלה שרוכזאו ליריהם לאלה לבני לנדינ'ם לפנוי חזירת הגבול הבלגי. אני סונתני לבעלת הדירה, אשר פסוקה בכיבול, בהוראה פרטיא לטעור הלטוון והדבור ההולנדרי. דבר שיטביך וירציך את מבוקחת האנדיים היוזאים ובאים בכיריה. תלכנית את ריהם של יות ועד שמאז את הדירה המתאימה גרתי, בסובן, בכית יות ווועיל'ן.

הרירה לסתה זאת נסקרה לנו לבוחר, ע"י בני משפחה חולנידרא לא-יהודית סייש האבירט לבגירה. (החולנידרי בבל הבני נאלץ לאצט לטרונות צפיף לגרטנער וחליליס להחמק ולחללן עם פפטוחו. בטקומו, עם תעודה הדורה של הולנדי זה, יצא לגרטנער בחור יהודר. פולולה מסוכנת זאת תרונגה וככועה ע"י יות). ולכך נצטתני בפלת דירה מצורדת ומפודרת. שחנוגת האובלולויה בה היהת גדולת לסתוי והיתה לעדר רב ללבודת המחרמת. אך לא לאורך זמן, בנראה בעסיה של הלטנהה.

ב-10 לאוקטובר 43, בטעמאנר בכית פסונה אנדיים (כיניהם קורס הארטן - הארט שעמד מאחוריו פועלות האמורת היהודית ווועזרו-וועזרו של סוו-טו) החרזו אנטז'י הגטפו. בולנו גאנדרנו וונחטנו לבית אסורה בגדרות חוזוניגנגן האספה לאאג, בה היה המרכז של האספונ ווואטסן הגרנדינט. את בל א השפונ האכירו לווטטרברוג, מתגעגע מעדר יהודר וסטט לאושברץ... אוטר, בנוואריה, האירו בטהוניגנגן. יות וחבריו החלו סייד לפועל לחרורו. וילוי ויחיל פלומת מצאו מקשר, אדם מהרו לו מהלבים כין הגראנדינט, אשר קיבל על עצמו לוחדרני פומרת שלוחת אלפים גילדן (חנות גודל ביטים האם). כדי שהחברר אה"כ ברו בזה לתענעם, כי מקשר זה עבד בפירות הגרנדינט. את תפוק' אמונס קבל, גם הוואטרי מבר-ההוואר ואט-לו מאר לי מפוק' פטום ותחום בידי יות, שבו הרגיאני, אלה אדא, שיעזרו

שייצרו לי, שיטררו אותי. את הפקטור היה כל הפקטור לסתור לי מרכבה לפני כן, אך הוא טרתו לי באיתור, בנסיבות של הגדרותם. איש זה הביאני לטרנדט והבשיטה לי פקד אצטו לילה יפרנדי את הגבול.

ואכן בתהנת הרבת ברוטנדט תיבר לי וילדי ותיל ועם זאת צאנו את קולנו. "טיחורדי" שימת פלפודת בה נלכדו וילדי ותיל.

בזה תסח תיריו הליילרים על יוס. ווילדי אסתור נאסתרו. יולדיהם הרגנו בילדוי יהודים. יותר לא יכול היה למפסיק בעבודתו החינוכית המשוכחה ואהובת עליון. יותר אלל לחלוון בעסקי המחברת ומטר את כל כולם לפועלותיה המטוכחות. מעברודה ذات השראה את כל הדינמיות ואם כל הלהת העזרות של נספה.

יותר לא ראיתי את יוס. אולם הפקתו פלי, על דרך מחשבתי על אורח חייו לא פסקה ומחזירה לפועל. גדלתי בפקדיה יהודית דתית סגורה בחומרה של מנהגנו וזרות, על הרגשות אריבות פסוקה. היהודיה חייתי חירות של אוצר וגבואה וידחמי שפוגם הנזורי הוא משאר אחר, זו, וזה לרי בגדתיה תפשרה. בשתקות על דלתו של בית נזורי הלם כי לבי – וזה בהזלבן החשיטה והליך רלה. ובכבר את הסוף ונגןתי לבירת צוורי חייתי בפולה. לרוחני התהגה אשדי דלה, בבריה מאין, אשיגני טירוףם. מסה יהודית זאת בת גדרתי יהודתי, יותר היה האריסטו טרץ אותו. הוא אמר לי באחד הימים: "אם אתה אומדרם "גוי" או אונחנו אומדרם "יהוד-דר מזוזם" – זה היינו לך. את מזגה אם אתה מזבצת ואונחנו צוזרים לך רק בגל הרופאים יהודים. ירולמת להיות ברכיס או הרנסטורים או מה שלא תהי – אם בקרה ואנו צוזרים לך בום גזדק" –

מלוי חותמות אלה אל יוס פרצוי את חותמת ההטבות, והכידר במכחן חרט את פערת החטירויות והחטויות אלה לעולם ולאנשיטם. מדים ושנים צללו ביר מאכרים מפריעים אלה אל יוס, וגונדו בירון חדה לחירות. חותמות נשלו ובמקרים דאיתר את ה-A.D.B.

את הטעמי רכובות גם תשירת עולם חטא זאת, עד שעלה בידי לשבץ בחיפה גת את הצירונות, עד שיכלמי להשלים בין הכל אונושיות לבינו. הצירונות "הטראטמת".

גם הלאבטים גם הטרוגנות – לפחות זה הבהיר רק הודות לירע, אשר הצביע את חותמו האישי על נסמי, על דרך מחשבתי ותיל.